

ԽՄԲԱԳՐԱԿԱՆ

ՆՈՐ ՏԱՐԻ

«Եւ երկիր էր աներևոյթ եւ անպատրաստ, եւ խաւար ի վերայ անդնդոց, եւ հողի Աստուծոյ շրջէր ի վերայ ջուրց» (Ծննդոց Ա:2):

Վերը նշուած նախադասութիւնը կը մէջբերենք, որովհետեւ հոն կը գտնենք նրկարագրութիւնը աշխարհի եւ կեանքի սկզբնաւորութեան. ու հիմա կանգնած ենք Նոր Տարուան շեմին եւ հինին վախճանին, ուրեմն մեր «Հին աշխարհն» է որ կու գայ իր աւարտին, եւ հետեւաբար այս կը նշանակէ նաեւ թէ «Նոր աշխարհ» մը, նոր կեանք մը կը սկսի:

Ծննդոց Գիրքին մէջը ջուրը դարձած է խորհրդանիշ «Քաոսի», անձեւ եւ կեանքէ գուրկ ջուր մը, որուն վրայ սակայն կու գայ յաժիլ Աստուծոյ շունչը, որ շուտով ձեւ, կարգ եւ կեանք կու տայ անոր: Եւ Յովհաննէս Աւետարանիչ անպայմանօրէն Ծննդոց Գիրքը մտքին մէջ ունենալով, իր կարգին կը նկարագրէ ստեղծումը Նոր Աշխարհի մը, Նոր Մարդով, վերածնած նոր ձեւով՝ ջուրով եւ հողով:

Անկասկած բոլոր մարդիկ, մանաւանդ Ս. Երկրի բնակիչները հարց կու տան թէ Նոր Տարին ինչեր վերապահած է իրենց համար, որովհետեւ բացուող տարին նման է Հին Կտակարանի ջուրերուն, որոնք ծածկուած էին անյայտին խաւարով, սակայն մենք մեր կողմէն կրնանք այս բացուող, կազմաւորուող եւ տակաւին անծանօթ տարիին վրայ աւելցնել մեր ցանկութիւնը կարգ ու կանոնի: Եւ նոյնիսկ եթէ չենք կրնար կեանք ստեղծել, առնուազն փորձենք պահպանել եւ փրկել ա՛յն ինչ կը մնայ հինէն և զայն բարելաւել՝ դնել աւելի լաւ վիճակի մէջ, եւ այս յաջողցնելու համար մարդկային մեր իմաստութեանն եւ շահերէն աւելի կարիքը ունինք բարի-կամեցողութեան, որովհետեւ վե՛հ գաղափարներ եւ ազնիւ խօսքեր բաւարար չեն կերտելու բարօր եւ ապահով ապագայ:

Մարդ արարածը միշտ հակամէտ եղած է սիրել նորն ու նորոյթները, նորութիւնները: Ինչ որ նոր է կը դառնայ գեղեցիկ ու հրապուրիչ, ինչպէս են Նոր Տարիները: Ճաբոնցիներ իւրաքանչիւր նոր կայսեր հետ կը սկսին նոր օրացոյց մը: Սակայն Քրիստոսի Ծնունդով հինը կ'ընդհատուէր եւ խաւարը կը դառնար լոյս, յուսահատութիւնը՝ նոր լոյս, եւ կը սկսէր շնորհքի շրջան մը: Որովհետեւ այդ է որ կ'ըսեն օրացոյցները, Աստուածորդուոյն ծնունդով մարդկային պատմութիւնն էր որ կը վերսկսէր: Իրականութեան մէջ, խաղաղութեան եւ Սիրոյ Իշխանին ծնունդով ամէն տարի մեզի՝ քրիստոնեաներուս համար պարտի դառնալ «Առաջին Տարին», նոր կեանքի, նոր սկիզբի եւ նոր ստեղծագործութեանց շրջան մը:

Օր մը գիւղացի մը իր դրացիին կ'ըսէ, թէ անոր գաւակը ցելսի փոս մը ինկած էր: «Որքան խորունկ ինկած է տղաս», կը հարցնէ հայրը, լրաբերը կ'ըսէ «Մինչեւ ծունկերը»: «Ուրեմն տակաւին ժամանակ ունինք գաւաթ մը խմելու» կ'ըսէ տղուն հայրը: Որուն լրաբերը կ'ըսէ. «Ձեմ խորհիր, որովհետեւ տղադ գլխիվայր ինկած է փոսը»: Թերեւս, մեզմէ ոմանց համար ալ անցնող տարին եղաւ ցելսի փոս մը, որուն մէջ գլխիվայր ինկանք: Կեանքը լեցուն է անհաճոյ խնդիրներով եւ դժուարութիւններով,

ասոր համար ալ միշտ թելադրելի պիտի ըլլար հաւատացեալին համար կարգալ Յովհաննու Աւետարանին Ա. գլուխը. «Նովաւ կեանք էր եւ կեանքն էր լոյս մարդկան, եւ լոյսն ի խաւարի անդ լուսաւորէր, եւ խաւար նմա ոչ եղեւ հասու»: Եւ անշուշտ կոյսը ինք է Քրիստոս, որուն մուտքը մեր խաւար կեանքերէն ներս, իր հետ բերաւ յոյսը փրկութեան, բոլոր անոնց որոնք գլխիվայր ինկած են մեղքերու փոսին մէջ: Քրիստոսի Ծնունդով լուսաւորուեցաւ մեր մութ աշխարհը, ինչպէս նաեւ յոյսն ու սէրը մտան մեր անյոյս եւ անսէր ու ցուրտ աշխարհէն ներս: Ան՝ ինչպէս շատեր կ'ակընկալէին, մուտք չգործեց մեր աշխարհէն ներս փառքով եւ ոյժով, այլ առնելով ծառայի կերպարանք, խոնարհաբար մտաւ մեր կեանքերէն ներս, քաջ գիտնալով թէ այդ էր միա՛կ եւ ճիշդ ձեւը հասնելու մէջ սիրտերուն:

Աստուածորդւոյն ծնունդը իր հետ կը բերէ Նոր Տարի մը, նոր շրջան մը կը պարզուի մեր աչքերուն, ուր մեզի կարելիութիւնը կ'ընծայուի դառնալու Աստուծոյ արժանաւոր զաւակներ: Թող մեզմէ իւրաքանչիւրին համար 2019 Տարին ըլլայ Քրիստոսի սիրով օծուն ու բարիքներով լեցուն տարի մը:

Շնորհաւոր Նոր Տարի

ԱՄԱՆՈՐԵԱՅ ԽՈՂԵՐ

Բարիք ընել ուզողին գանձարանը միշտ լեցուն կ'ըլլայ: Անոնք՝ որոնք հաճոյքով կու տան, ուրախութիւն կը հնձեն, իսկ անոնք՝ որոնք ակամայ եւ ցաւելով կու տան, անոնք կը ստանան ցաւի մկրտութիւնը միայն:

Տալը ապրելու կերպ մըն է, բնութիւնը ձեզի օրինակ: Ծառն իր պտուղով, ծաղիկը իր ծիլով եւ կենդանին իր ձագով ճիշդ այս է որ կ'իրագործեն: Կեանքը փոխ կու տայ կեանքին զայն յաւերժացնելու համար:

Սիրելի եւ Աստուածահաճոյ կը դառնան անոնք՝ որոնք ոսկի խօսքերու փոխան բարիք գործել կը սիրեն եւ կու տան իրենց խոստացածէն աւելի եւ երանելի է այն անձը՝ որ իր տալու եւ բաշխելու ժեսթին մէջ ինքզինք կը մոռնայ: Ձեր հոգին ձեր կեանքն է եւ անոր գործունէութենէն է, որ կը ծնին վիշտն ու երջանկութիւնը:

Միայն արծիւներն են որոնք կը թռչին անհունին մէջ, մօտիկ աստղերուն, եւ վերէն կը նային անդուզներուն: Պարագան նոյնն է սրտանց եւ առանց ակնկալութիւններու տուողին, որ վեր կը մնայ հասարակ ու սովորական հարուստ մօտիկներէն, վերէն նայելով կեանքի անդուզներուն մէջ սողացող մարդկային տգրուկներուն:

Մինչ գիշերը կը յառաջանայ ու մենք կը մտնենք Նոր Տարուան սեմէն ներս, բոլորս կ'ունենանք հին եւ ինքնակոչ հիւր մը ճամբած ըլլալու գոհունակութիւնը, իսկ անգին կը պատրաստուինք սրտագինս ողջունելու Նոր Տարին՝ Ամանորը, միշտ անոր բարիքներէն եւ բերելիք նուէրներէն լաւ ու առատ բաժին մը ունենալու մեծ ակնկալութիւններով, եւ այս մէկը Յոյսին հրաշագործ զօրութիւնն է, որ միշտ կը յայտնուի Ամանորի գիշերը բոլոր սիրտերուն մէջ անխտիր, նոյնիսկ կեանքի բիրտ հարուածներէն խոցոտուած հոգիներուն, զարմանալիօրէն կեանքի սէրը արթնցնելով աշխարհէն ու մարդոցմէ միայն փուշ եւ տատասկ ստացած սիրտերու մէջ: